

prázdninový posel

2017-XVIII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Ale totož před tebou vyznávám, že podlé té cesty, kterouž nazývají kacířstvím, tak sloužím Bohu otců, věře všemu, cožkoli psáno jest v zákoně a v prorocích, maje naději v Bohu, že bude, jehož i oni čekají, vzkříšení z mrtvých, i spravedlivých i nespravedlivých.“

Skutky apoštolské 24, 14–15

Milí bratři, milé sestry,

je až skoro neuvěřitelné, jak rychle uplynul školní rok. A je až neskutečné, co všechno jsme za ty uplynulé měsíce všechno prožili. Díky Pánu Bohu za to všechno! Díky za všechny, kteří do našeho společenství přinášeli svoje dary. A jistě nemusím připomínat, že nemám na mysli jen finanční prostředky, jakkoli i za ně jsme stejnou měrou vděční. Jde o dary duchovní, dary služby, která měla mnoho podob. Zase jsme ušli kus cesty ...

Slovo, které jsem položil za základ našeho předprázdninového úvodníku, mluví taky o cestě. Záměrně jsem uvedl kralické znění. To proto, že právě ono zaznamenává právě ten původní termín – CESTA. Apoštol Pavel se hájí před římským místodržitelem Félixem. Hájí svou víru, obžalovanou z kacířství. Ano – evangelium a hnutí těch, kteří podle něj žijí, je podle něj CESTA. Víra není nějaká příručková ideologie, kterou bychom nosili v kapse. Je to cesta. Skutečná církev není námi lidmi vybudovaná instituce, ale je to společenství poutníků.

Začíná doba dovolených a budeme se vydávat na mnohé cesty. Abychom vždy

dospěli do dobrého cíle, musíme jít po té správné. A musíme se nechat vést ukazateli a značkami. Jinak bychom zabloudili a cíle bychom nedosáhli.

Na té naší cestě víry je to tak, že Bůh na ni postavil jeden velký ukazatel, a tím je Ježíš Kristus. To on ukazuje cestu k Bohu a do jeho království. Věřit v Krista znamená spolehnout se na to, že ta cesta, kterou ukazuje on, je ta pravá. I když je často namáhavá a vyčerpávající. Toho, kdo po ní jde, vždycky něco stojí. Kdo chce kráčet cestou nejmenšího odporu nebo komu se nechce šlapat vůbec, ať se jí raději vyhne. Může totiž vést i mnoha zkouškami. Pavlův život to sám jen potvrzuje. Přesto právě tato cesta je plná naděje a radosti z živého Božího Syna.

Přeji vám všem, abyste na svých cestách vždy dorazili bezpečně do cíle a pak taky zpět. A přeji nám všem i všemu Božímu lidu, abychom se jednou neminuli s cílem naší víry – s Božím královstvím.

Váš Jan Lukáš, farář

Ano, souhlasím s bratrem farářem: školní rok utekl velmi rychle, přesto že mnozí už do školy nechodíme, ba ani naše děti, leda tak naše vnoučata. A co všechno krásného jsme prožili jen za uplynulý měsíc! Od slavností seslání Ducha svatého – Nanebevstoupení Páně, jež jsou vrcholem Kristovy spasitelské cesty skrze ukřížování, zmrtyvýchvstání až k tomu hlavnímu – povolání k cestě následování člověkem a lidstvem.

Proto se symbolicky v tuto dobu koná konfirmace – povolání dospívajících členů sboru a církve na Kristovu cestu. Také při ní jsme si jistě mnozí starší povzdechli nad letícím časem, možná vzpomněli na svou konfirmaci, či konfirmaci svých dětí. Děkujeme, Bože, za ubíhající cestu života a naději, že naše děti i jejich děti na Tvé cestě zůstanou!

Pádící čas jsme si připomínali také na společných kulatých narozeninách sedmi sester.

7x70 se to setkání jmenovalo a připomínali jsme si, co všechno jsme až dosud společně – díky Bohu – prožili.

Do víru krásných událostí patřila i letošní Noc kostelů, díky vám všem, kteří jste se na přípravě podíleli, s pěkným programem a dobrým občerstvením. A s potěšením jsme se vydali i na kdysi tradiční sborovou neděli do Drahanovic, kterou jsme prožili v našem bývalém kostelíku díky vstřícnosti vedení obce Drahanovice.

Před námi jsou dva měsíce prázdnin. Máme mnoho možností, jak užít jejich čas. A pokud prázdniny či možnosti nemáme, je tu ještě jedna: prožít je v duchu Boží milosti a radovat se z každého darovaného dne a každého krásného okamžiku.

To vám z celého srdce přeje za redakční radu Posla

Ivana Jenišťová

K Lutherovu výročí

„Naše víra je ještě velmi slabá a chladná. Kdyby byla jistá a silná tak, jak by měla být, nemohli bychom samou radostí ani žít.“

Martin Luther

Sborový program na červenec a srpen

			<i>Olomouc</i>	<i>Šternberk</i>	<i>Uničov</i>
2. 7. neděle	09.00	bohoslužby s VP	<i>Jan Lukáš</i>	<i>Jana Hojná</i>	<i>Jana Hojná</i>
9. 7. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Mark Harper</i>		
16. 7. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jos. Hromádka</i>	<i>Jan Lukáš</i>	<i>Jan Lukáš</i>
23. 7. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>		
30. 7. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>		
31. 7. pondělí	17.00	staršovstvo			
6. 8. neděle	09.00	bohoslužby s VP	<i>Jan Lukáš</i>	<i>N. Batlová</i>	<i>N. Batlová</i>
13. 8. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>		
20. 8. neděle	09.00	bohoslužby		<i>Jos. Hromádka</i>	<i>Jos. Hromádka</i>
27. 8. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jana Hojná</i>		

Narozeniny v červenci a srpnu

2. 7.	Alena Sazovská	6. 8.	Eliška Barotová
8. 7.	Hana Adámková	8. 8.	Josef Chmela
9. 7.	Běla Labounková	12. 8.	Alenka Kolaříková
9. 7.	Zdeněk Tošovský	12. 8.	Milan Barot
10. 7.	Jaroslav Sívek	15. 8.	Jan Adámek
11. 7.	Věra Laitochová	15. 8.	Věra Kašparová
14. 7.	Lubomír Mocek	18. 8.	Stanislava Dostálová
15. 7.	Růžena Šulcová	19. 8.	Zdeňka Nohavicová
17. 7.	Lukáš Katzer	20. 8.	Ivana Marková
20. 7.	Alena Slavotínková	22. 8.	Pavel Koranda
22. 7.	Josef Štafl	23. 8.	Ondřej Holubec
23. 7.	Miroslav Ryšavý	27. 8.	Věra Katzerová
26. 7.	Emílie Šimánková	29. 8.	Pavla Koutná
26. 7.	Emílie Kuropatová	30. 8.	Anna Bořutová
27. 7.	Vojtěch Novák	30. 8.	Květoslava Burgetová
28. 7.	Kateřina Zubalová	30. 8.	Josef Kořínek
30. 7.	Olga Mikšovská		
31. 7.	Naděje Pospíšilová		

V neděli 4. 6. byli pokřtěni Malvína Jurečková a Štěpán Svoboda

Ze křtu Malvíny a Štěpána Theodora

Zpráva z červnové schůze staršovstva

Červnové staršovstvo zahájilo svou schůzi zpěvem písně EZ 646 (*At' chválí Boha křesťané*). Úvodní pobožnost připravil br. Jan Matějka.

Hodnocení uplynulého období:

Konfirmace – velmi kladně byly hodnoceny bohoslužby s celým pořadem, písněmi, zapojením konfirmandů. Vnímali jsme slavnostní ráz. Pěkná byla i sobotní zkouška s rozhovorem.

Bod ke křtu a vysluhování VP dětem. Podle řádů ČCE je podmínkou přistupování k VP pouze křest a projevené přání dětí, příp. prostřednictvím jejich rodičů přistupovat. Bratr farář na první schůzi po prázdninách připraví návrh pravidel pro vysluhování.

S. Noemi připravila seznam adeptů pro další konfirmační přípravu.

Noc kostelů – klidnější průběh než předchozí roky. Přibývá lidí, kteří chodí cíleně na program. Je to příležitost potkat se s lidmi, s kterými bychom se jinak na naší půdě nepotkali.

Harmonogram – program bohoslužeb pro nejbližší období.

Pravidelná schůze staršovstva se bude konat v pondělí 31. července 17:00, sraz u kostela a přesun do Nákla. Úvodní pobožnost připraví s. E. Palová Dostálová.

Návrh na mimořádnou schůzi staršovstva k diskusi o dalším směřování sboru (dopis br. Bartuška k projektu studentského centra) projednáme v rámci prázdninové schůze.

Hlavní body:

Sborové odpoledne v Drahanovicích - doprava, občerstvení.

Koncert A. Jelinkové – neděle odpoledne 5. listopadu. Netradiční (rock, jazz) zpracování modlitby Páně. Pěvecký sbor tady bude již od pátku večer (možnost společného programu s mládeží).

Výročí Jana Nohavici 24. 9. – u J. Vrajobě se scházejí postupně materiály. V radiu TWR jsou k dispozici namluvené knihy Desatero a Cesty víry s Jakubem. Pokud Z. Nohavíková bude souhlasit, mohli bychom vydat na flash disku. Hosté: Petr Pivoňka, z hodslavského sboru přijede autobus.

Konvent 18. 11. – připravit na sobotní jednání občerstvení a oběd.

Consonare – S. Jílek požádal o podporu cesty do Německa do Bavorska (Sulzbach), v roce 2018 by se předpokládala návštěva německého sboru.

Zahraničí – English Camp: I. Marková vyjednala slevu na 12 lístků na barokní operu.

Technické věci:

Okna – konaly se 2 schůzky s vybraným dodavatelem s levnější nabídkou.

Osvětlení – žárovky jsou nainstalované, vyskytly se negativní ohlasy na oslňující světlo. Mohli bychom 24 žárovek přesunout do spodních sálů a do kostela koupit žárovky s teplejším světlem.

Schod na kůr je příliš strmý. Je potřeba rovněž dotáhnout všechny šrouby na stolech v dolním sálu.

Grantový systém – Rozbíhají se granty na rok 2018, br. farář navrhuje připravit žádost pro kurzy Alfa, návrh nabídnout v rámci grantů cyklus Člověku člověkem.

Září – volba nové dozorčí rady Diakonie.

Mezinárodní tábor pro mládež v Herlíkovicích.

Sbírka solidarity bude poslední červnovou nedělí (25. 6.).

Setkání učitelů NŠ.

Ostatní:

Šternberk – na faře je vysoká spotřeba energie, je potřeba požádat dodavatele i distributora o prověření.

Marta Bartušková z návštěvy v Telči navr-

huje návštěvu korejského faráře Jongsila Lee s kázáním v neděli u nás v kostele – návrh na rok 2018.

Jsou zakoupené molitany pro mládežníky-noceležníky.

Lavičky na zahrádku – pokračuje výběr.

S. K. Janošiková nabídla sboru vyprávění o pobytu v Kolumbii.

Návrh aby dětská píseň byla před slovem dětem byl přijat.

Je potřeba opravit stojan na čísla písní (M. Vraj řeší).

Hospodaření sboru – pro zájemce k nahlednutí u br. Vraje.

Staršovstvo ukončilo schůzi v 21:30 písní 195 (*Všichni, kdo skládají v Pánu své doufání*).

Dle zápisu Evy Palové Dostálové zpracovala iv

Setkání sedmdesátin aneb 7x70

Čtvrtého června, v nedělním odpoledni se v dolním sále konala oslava sedmdesátin. Tedy sedmdesátin sester, které je budou slavit během tohoto roku. Sestry Zdenka Ryšavá, Dáša Konečná, Anička Procházková, Jarka Rašková, Zorka Dudziková, Růženka Vrajobá a Ivana Jenišťová. Je nás celkem sedm a proto měla oslava symbolický název 7x70. (Zajímavé, že letos neslaví 70 ve sboru ani jeden muž.)

O moderování celého odpoledne jsme požádaly sestru Janu Hojnou, která – ač letos kulatiny neslaví, přece patří do naší skupiny, spolu s dalšími bratry a sestrami, s nimiž jsme prožily pozeňnané roky ve sboru.

Sestra Jana nás přivítala: „Motto na pozvánce vyjadřuje, myslím, že jasně, hlavní důvod tohoto setkání: **vděčnost**. *Až potud nám Hospodin pomáhal*. Sedm sester, sedm různých životních příběhů a cest. O nich vám každá z nich za chvíli něco poví. Společně mají to, že jejich cesty, dříve nebo později, vedly k víře v Boha jako Pána a vůdce našich životů. A logicky pak vedly také do sboru, do společenství lidí, se kterými chtěly a chtějí svou víru sdílet a společně přijímat z Božího slova posilu a pomoc.“

A Jana pokračovala: „Se všemi se pravidelně setkáváme při nedělních bohoslužbách. Ale možná jste si někteří teprve při čtení pozvánky přiřadili k jednotlivým fotografiím také příjmení a jména. I k tomu má sloužit dnešní setkání. Možná už méně víme i o různých podobách služby, do kterých se ve sboru zapojovaly a zapojují. Ať už je to práce ve staršovstvu, při vyučování dětí v NŠ, ve sborové kanceláři, v redakci Posla, v Domevch důchodců, v olomoucké Vazební věznici, i v kontaktech s Evangelickou konzervatoří. Jiný druh jejich služby zase přijímáme po bohoslužbách nebo při sborových akcích v čerstvě uvařené kávě a čaji a ochotné pomoci při občerstvení, nebo když na burzách obdivujeme a kupujeme výrobky jejich šikovných rukou – třeba krásná, ručně vyráběná blahopřání, která dostávají i naši sboroví jubilanti. S další sestrou se zase radujeme z jejího návratu nejen do rodné Olomouce, ale i do našeho sboru, kde v mládí prožívala svá první setkání se svědectvím víry.

Vděčnost našich jubilaetek je proto i naší vděčností Pánu Bohu: za jejich život, za hrůvny rozmnožované k užítku ostatních, za dar přátelství, otevřenosti, důvěry, za společné

7x70

modlitební nesení nejrůznějších břemen života, za svědectví víry, lásky i naděje.

Až potud nám Hospodin pomáhal. Stejnomená píseň v našem Zpěvníku končí vyznáním: *Pomáhal nám Hospodin, pomůže i dále. Proto v něj jen skládejme doufání své stále. Ví Pán, čeho potřebí dřív, než my, oč lkáme. A že rád nám pomáhá, z Jeho slova známe.* Přejí našim jubilatkám, aby v této jistotě prožívaly svá další léta v kruhu svých rodin i rodiny sborové ve zdraví, pokoji, duševní i tělesné svěžesti, radosti a dobré naději.“

Pozdrav a modlitbu přednesl také br. farář J. Lukáš, s přáním vystoupil i bratr farář Josef Hromádka, jenž ho zakončil básní speciálně napsanou pro tuto chvíli. Stejně tak nám věnoval své básnické přání i bratr Pavel Janošík. Slavnostní připítek pronesl bratr kurátor Jan Matějka a pak už jsme hovořily o sobě, o svých životních cestách i o tom, čím pro

nás bylo a dosud je sborové společenství. Každá z nás ukončila vyprávění svou oblíbenou písní, kterou jsme všichni společně zazpívali. Zdena R. si přála píseň 550 – *Až potud nám pomáhal Hospodin s milosti*, Dáša K. píseň 623 – *Důvěřuj se v Pána*, Anička P. píseň 503 – *Jezu, milovníče můj*, Jarka R. píseň 643 – *Když soumrak zhasí světlo*, Zorka D. píseň 636 – *Z tvé ruky, Pane můj*, Růženka V. píseň 672 – *Dej nám moudrost, a já, iv, píseň 182 – Pán Bůh je síla má.* Mnohé z nás přiznaly, že tato píseň je často provázela v těžkých životních situacích. Nadešel čas k rozhovorům, dotazům na jubilatky, vzpomínkám ostatních, a nechybělo ani občerstvení.

Setkání jsme zakončili společnou závěrečnou písní 489 – *Tvé požehání dobrý Otče...*

Za krásné odpoledne celému sboru za jubilatky děkuje

Ivana Jenišťová

Konfirmace je přijetí do sboru

Slavnost konfirmace se letos konala v našem kostele v neděli 11. června. Konfirmováno bylo celkem osm chlapců a dívek – Ondřej Barot, Antonín Brtník, Václav Brtník, Jan Chovanec, Marta Chovancová, Jan Janošík, Matyáš Vraj a Ester Vrajová.

Slavnosti konfirmace předcházela zkouška před staršovstvem. Podle hodnocení staršovstva dopadla dobře, presbyteri byli spokojeni i s rozhovory, kterými zkoušení ukončili.

V konfirmační neděli se v kostele sešli nejen konfirmandi, farář a staršovstvo, ale také jejich rodiče a sourozenci, babičky a dědové, příbuzní i přátelé a vůbec – celý olomoucký sbor. Po kázání br. farář Jan Lukáš s kurátorem Janem Matějkou vykonali konfirmační obřad, při kterém jednotlivým chlapcům a dívkám požehnali. Pak přistupovali s rodiči i sborem ke společné Večeři Páně, která byla

jejich první, teď už jsou plnoprávními členy sboru. Od faráře a kurátora dostali pamětní list s konfirmačním veršem, od staršovstva dárky – knížky, neboť Bible prý všichni mají. Konfirmandi pak jednotlivě přednášeli svá poděkování – farářům, rodičům, učitelům nedělní školy, staršovstvu i sboru. Jeník Janošík poděkoval také sestře faráře Janě Rumlové za vyučování náboženství. Za přípravu na konfirmaci v prvním roce děkovali konfirmandi br. farářům Janu Junovi. A všem předali zase oni svoje dárky. Spolu s mládeží, do které od této chvíle také oni patří, pak sboru zazpívali.

Po bohoslužbách nastalo focení – s farářem, před kostelem, za kostelem, s rodiči i bez nich.

My ostatní členové sboru z nich máme radost a doufáme, že naši milí konfirmandi s námi ve sboru zůstanou.

Ze sborového života

Svatba Tomáše a Michaely Zubalových ...

... se konala 16. 6. v Rajeckých Teplících.

Noc kostelů 2017 v Českobratrské církvi evangelické v Olomouci

V úvodní části letošní Noci kostelů 2017 vítaly první příchozí tóny varhan – písně reformace v podání Kateřiny Janošíkové.

„Milí přítomní, hosté, přátelé, bratři, sestry, vítáme vás v našem kostele Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci,“ – těmito slovy pak přivítal kurátor Jan Matějka spolu se sestrou Janou Hojou v našem kostele ná-

vštěvníky letošního programu. „Kostely jsou zvláštní stavby,“ pokračoval bratr kurátor, „a už zavedená tradice jejich otevření a veřejného zpřístupnění každoročně, ale spouň při Noci kostelů, vytváří příležitost nejen k prohlídkám,

s trochou té historie a obecného povědomí o poloze nebo architektuře, ale také k zamyšlení nad významem, smyslem existence, využitím a službou nabízenou v kostelích jednotlivých církví v současnosti, v dnešní společnosti. Je zřejmé, že kostely byly a jsou spojeny s vírou v Boha a církvemi, o kterých nás v minulém režimu ujišťovali, že nebudou mít většího trvání než asi 30 let. Jsme rádi, že se i dnes můžeme ke své víře a příslušnosti k církvi hlásit svobodně a bez

následků, a že stálost víry nám ukazuje nové obzory a perspektivy. V těchto souvislostech jsme pro úvod programu večera noci kostelů připravili krátký výběr tří pasáží z nové knihy profesora teologie v německém Hei-

delberku, Gerda Theissena, která má název Poeticko-kritický katechismus, s podtextem Meditace o víře a rozumu. Jako první zaznělo několik úvah o tom, **co říká Ježí-**

šovo poselství o Bohu Otci. Také otázka **Podle jakých měřítek můžeme poznat církve?** měla podle knihy Gerda Theissena

několik zajímavých odpovědí, včetně těch, které se zabývaly pojmy **Jednota, Svatost, Univerzálnost.**

Za sjednocující pro církve Gerd Theissen označil **Vyznání víry** a **modlitbu Otče náš**, jehož rozbohem Jan Matějka a Jana Hojná zakončili své úvodní vystoupení.

Po úvodní části pak následoval další program. Pod názvem Zůstaňte zde a bděte se mnou vystoupil pěvecký sbor Konzervatoře Evangelické akademie, doprovázený kytarami, s písněmi Taizé. V 19 hodin pokračovaly Boží děti – mládež zpívá, sklidily velký ohlas.

O všem, co nabízí evangelický sbor, pak hovořil farář Jan Lukáš. Ve 20 hodin zase hudba, zahrál smyčcový kvartet KEA. Na Biblické příběhy pantomimou -Divadlo MIMO Václava Dostála a spol. jsme se – a jistě nejen my – těšili. Ve 20.45 se hostům promítala půlhodinová prezentace o evangelickém sboru. Po přestávce k rozhovorům a občerstvení dole v sále přišlo na řadu Proč? – pásmo slova a písní hudební skupiny Bohdana Gallata. Ve 23 hodin si každý mohl s námi zazpívat Jezu, rač ty sám – písně z evangelického zpěvníku. Na závěr naší Noci kos-

telů, od 23.30 zněly Modlitby Martina Luthera.

Nezapomněli jsme ani na děti: Pro ně sestry NŠ přichystaly v malém sále od 18 do 21 hodin program David pastýř a král.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě a službě během NOK 2017 podíleli.

iv

Několik zápisů z návštěvní knihy našeho kostela

– Noc kostelů 9. 6. 2017:

Jsme tady poprvé, je tady příjemně!

Dnes jsme poprvé zavítaly do vašeho kostela, máte to tu moc krásné. Přejeme vše dobré, ať Vás provází Bůh!

Mládež zpívala doprovů. Jen tak dál!

Velmi poutavé – děkujeme!

Je to tu velmi krásné!

Jsme nejvíc spokojeni!

POLNÍ CESTA

*Na polní cestě v obilí loubí
pichlavý bodlák a svízel se snoubí
oba jsou zmámeni předčasným létem
na zem už prší povadlým kořtem*

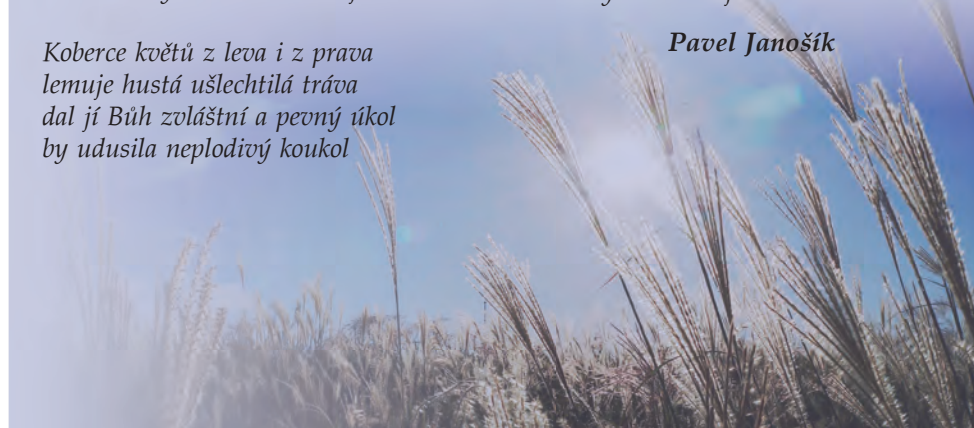
*Vlčí mák vrhá svoji trpkou vůni
naproti chrpě, která si zde trní
svou jemnou, ušlechtilou krásou
okolní květy nad ní hezčí nejsou*

*Koberce květů z leva i z prava
lemuje hustá ušlechtilá tráva
dal jí Bůh zvláštní a pevný úkol
by udusila neplodivý koukol*

*Kdo tedy nutí každou trávu růst?
Kdo sytí stále tisíce úst?
Kdo řídí mraky a kdo dává vláhu?
Kdo lidskému hlasu umí dodat váhu?*

*Je to přec ten kdo nás učí křičet!
A také ten, který dává mlčet!
Svědčit a volat přes světa pole lán
že skvělým králem je náš Kristus Pán*

Pavel Janošík

Setkání v Drahanovicích 18. 6. 2017

připomnělo i letos dlouhodobou tradici červnových výjezdových bohoslužeb v této bývalé kazatelské stanici našeho sboru. I když se situace změnila a do bývalého evangelického kostelíka jsme přijížděli už jako hosté, s radostí jsme konstatovali jeho důstojnou proměnu, iniciovanou novým majitelem - obcí Drahanovice, i ochotu zapůjčit nám prostor zrekonstruovaného kostelíka i jeho krásně upravené okolí pro sborové setkání.

Začalo bohoslužbami, při kterých bratr farář Lukáš připomněl naléhavost podobenství o pokladu a perle při rozhodování o tom, co má pro nás v životě trvalou hodnotu a vzácnost. My dříve narození jsme se nemohli ubránit vděčným vzpomínkám na ty, kteří v minulosti dosvědčovali vzácnost a jedinečnost víry i tady v Drahanovicích. Při zpěvu nás doprovázel dechový soubor Consonare, se kterým jsme si zazpívali i venku na zahradě. Po bohoslužbách a prohlídce obnovených prostor mnozí neodolali nabídce zakoupení vystavených drahanovických suvenýrů.

Pak už jsme se všichni přesunuli na prostornou zahradu, kde bylo dost místa k posezení a rozhovorům ve stínu stromů, k opékání buřtů i občerstvení u kávy a pečiva. Pro děti připravili učitelé Nedělní školy hry a soutěže, takže se zahrada proměnila ve velkou rodinnou slavnost, na které bylo dobře všem věkovým skupinám a ze které jsme jen neradi odcházeli.

Poděkování za vydařenou akci patří br. Marku Vrajovi, který se postaral o organizaci celého odpoledne, br. faráři i hudebníkům za duchovní občerstvení, manželům Palovým, kteří v horkém odpoledni opékali nejen buřty, ale i sebe u rozpáleného grilu, sestřám za výborné pečivo i všem, kdo svou otevřeností a sdílností přispěli k opravdu vydařenému setkání, kde se nikdo nemusel cítit sám. Ta největší vděčnost ale patří Tomu, jehož láska nás spojuje nejen navzájem, ale i s těmi, kteří šli cestou víry před námi.

jh

Drahanovice - zamyšlení Evy Blažkové

Život je radostná účast na zázraku bytí.

Václav Havel

Až doma jsem si uvědomila, jak bylo potřeba poděkovat našim hudebníkům v Drahanovicích.

Vždyť oni hlasitě svým projevem vyjádřili své obci dík za možnost prožití krásného sejítí v obnoveném kostele „U kalicha“. Ta hudba byla pro celou obec vyznáním – Jsem tu, jsem pro vás, vaši otcové mě postavili, přežili válku i všechna odnáboženštění a útlak doby. Stojím v obnovené kráse a zvu vás: Pojd'te ke mně všichni, chci vám znovu otevřít dveře. Nejen já jsem cítila tu Otcovskou péči a lásku v tom krásném ovzduší přírody, počasí. Boží přítomnost, dary nasycení,

pohodu, přátelství, jistotu, že patříme k sobě – Pojd' k Pánu Ježíši, On tě dnes k sobě zve. Kdo k němu pospíší, vzácný dar dostane, už nemusíš se bát ani smrti: ON JE VÍTĚZ, který tě má rád, chce ti pomáhat, odpouštět, s Ním můžeme šťastný život žít a vítězit nad zlem a neláskou.

Dovedeme se modlit také za obnovené Drahanovice?

EB

P. S.: Vzpomínám si, jak při posledním shledání br. ředitel Korhoň říkal, bude-li ještě na světě, přinese si své housle...

Ze sborového života

Zápisky z cest, díl první

Více jak 7000 km, celková délka letu cca 14 hodin, 1 přestup – tak se dá popsat v číslech můj let do 3. největší, 3. nejlidnatější země, která se stále pyšní největší ekonomikou světa. Řeč je samozřejmě o Spojených státech amerických. Podobně jako tyto statistiky na mě zapůsobilo prvním dojmem po přistání centrum Chicaga (3. největšího města USA). Mrakodrapy tyčící se do závratných výšek, všude čilý ruch, druhý břeh Michiganského jezera v nedohlednu, ... Na to, abychom se v tomto velkém světě neztratili, jsme prošli 3denní orientační instruktáží, zajištěnou díky Evangelické luterské církvi v Americe (mající partnerství s ČCE skrze Světovou luterskou federaci). Ta zprostředkovala místo vedoucího na dětských táborech (tzn. „camp counselor“) různě po USA asi 30 dobrovolníků opravdu z celého světa (ze všech 5 kontinentů), včetně mě.

Po počátečním uvedení do děje jsme se již všichni rozprchli do svého působiště, respektive kempu. Mě čekal asi hodinový let do města Duluth, ležícího na břehu Hořejšího jezera (s rozlohou větší než celá ČR je největší zásobárnou sladké vody na světě) a hodinu a půl dlouhá jízda autem až ke kempu Vermilion v severní Minnesotě (vybavením podobný jako náš Pteňák).

Následovalo dvoutýdenní školení celého personálu kempu, tzn. asi 40 mladých lidí (převážně ve věku 18-25, většinou Američá-

nů, ale našlo se asi 10 mezinárodních dobrovolníků). Během těchto dvou týdnů bylo cílem nás naučit nespočet různých her, písni, aktivit, ale i projít pár biblických pasáží (tematicky zaměřené na „obnovení“, zvláště ve spojitosti s vodou) – to vše proto, abychom to mohli následně předat dětem. Po prvním týdnu zkušeností s vedením denního tábora (tzn. program pro děti se zajišťuje přímo v jednom z kostelů, pouze od 9.00 do 15.00) mohu říci, že stále se mám co učit (a to nejen jazyk – domluva je zatím celkem bez větších problémů). Přesto to pokládám za celkem úspěšný týden. Nikomu se nic nestalo, děti si to celkem užívaly, možná až moc, takže už se cítím poněkud vyčerpaně. Naštěstí nám nechali volné víkendy, a tak zrovna sbírám síly na další týden denního tábora.

Ze země neomezených možností zdraví

Honzka Dostál

Dějiny reformace putují po Česku

Dějiny reformace v Českých zemích představuje dvojjazyčná výstava, která v současné době putuje po Česku a Německu.

Výstava zahrnuje deset bohatě ilustrovaných bannerů věnujícím se širokému spektru témat – Janu Husovi, husitům, evangelickým proudům v 16. století, Martinu Lutherovi, Českým bratrům, Luterským centrům, náboženské rozmanitosti na Moravě, protirefor-

maci, době po vydání tolerančního patentu i protestantismu ve 20. století a dnes.

Informace o tom, kde lze aktuálně výstavu vidět, najdete na webu e-cirkev.cz

Výstava vznikla ve spolupráci Německého kulturního fóra střední a východní Evropy a Českobratrské církve evangelické.

e-cirkev

Příběh víry a krásy přibližuje společná výstava tří náboženství

Ukázat, jak jsou zobrazovány věci víry v různých náboženstvích, upozornit na odlišnosti i společné rysy a dát prostor k zamyšlení, jak a proč vyjadřovat krásu víry. To je cílem výstavy, kterou v Praze společně pořádají křesťané, židé a muslimové.

Hlavní součástí výstavy nazvané *Víra a krása* jsou ukázky křesťanské, židovské a muslimské kaligrafie nebo předmětů používaných při obřadech těchto náboženství (například křtitelnice, džbán na víno k večeři Páně, podmalby na skle nebo reprodukce tolerančního tisku Desatera).

Organizátoři chtějí zdůraznit, že mezi lidmi různých náboženství lze najít společnou řeč. „Martin Buber kdysi řekl, že přijde doba, kdy stoupenci různých věr a nauk nebudou spolu soupeřit, ale budou se ze sebe navzájem radovat. Dívat se na to, co vytvářejí vynavači jiného náboženství, je jednou z cest, jak mít radost z jinak smýšlejících lidí a těšit se spolu s nimi,“ popsala Ruth Jochanan Weiniger, religionistka, překladatelka a bývalá předsedkyně Společnosti křesťanů a Židů.

Prostředkem k vyjádření těchto myšlenek se stala krása, kterou lze spatřovat v prosto-

rách různých náboženství. „Při svých cestách světem jsem navštívil mnoho kostelů, synagog a mešit. Uvědomil jsem si, že věřící všech náboženství chtějí sloužit Bohu v krásném prostředí, které vyjadřují často podobným způsobem – architektonickým ztvárněním prostoru, ozdobnými nápisy s texty či rostlinnými motivy. Touha po kráse tedy vyplývá i z víry. Na výstavě mohou návštěvníci sami porovnat, jak rozmanitě se tato touha projevuje,“ vysvětlil farář Českobratrské církve evangelické pro menšiny a sociálně vyloučené Mikuláš Vymětal.

„Chceme ukázat, že náboženství dokáže spojovat dohromady lidi různých náboženství a postojů. Cílem víry je dojít smíření – a k tomu jistě patří i cesta skrze krásu,“ dodal Eknaifith Bader, člen muslimské obce a ředitel jazykové školy Alfirhaus, jejíž prostory jsou využívány také jako mešita.

Právě v centru Alfirhaus (Na Košince 1a, Praha 8) se výstava koná. Vernisáž se uskutečnila v pondělí 26. června. Zájemci se mohou přijít podívat do neděle 16. července denně od 15 do 20 hodin. Vstupné je dobrovolné.

e-cirkev.cz

Co provázelo vznik staré písně „Já v blahých dobách žití“

Profesor poesie a morálky Cristián Gellert seděl ve své nevytopené pracovně. Na stole ležela jeho nová píseň. Zamrzlými okny bylo sotva vidět. Tu se ozvalo zaklepání. Do pracovny vešel lékař a otrásl se zimou. „Vy se zničíte, pane profesore, musíte si dát zatopit!“ Ale Gellert s úsměvem odpověděl: „Mé dřevo a tobolka (peněženka) dostaly souchotiny.“ (Den před tím ještě měl 30 tolarů, ale dal je chudé nájemnici na zaplacení činže, které hrozilo vystěhování i se sedmi dětmi.) Ted' tu seděl před doktorem jako provinilec. Lékař doporučoval projížd'ky na koni, které by prospěly jeho zdraví. „Máte pro mě ještě několik takových receptů, pane doktore? Nepřicházejí mi tuze vhod.“

Tu si lékař všiml na stole rozepsané písně a vyžádal si ji pro manželku. Jejím obsahem bylo:

*„Já v blahých dobách žití
směl štěstí okusiti
a přátel bezpočet.
A proto v odevzdání
chci bol nést bez reptání,
neb či jen život prost je béd?
Když jednou zesnu, věře v Pána,
co smrt, co hrobu brána?
Já vejdu v nebes říš.
I stezkou smrti poji
mě víra v milost Tvoji.
Ty Pane vždy mi přistojíš.“*

Lékaře zavolali do bohaté rodiny, kde lékař nemocné zachránil život a pozvali ho k obědu. U stolu se sešla skupina pruských důstojníků. V diskusi přišla řeč i na básníka Gellerta. Doktor přečetl jeho novou píseň a poznamenal, v jaké bídě a nouzi profesor

žije. Hostitel se vyklonil z okna a poručil sluhovi naložit žebříňák dřeva a dovést do Lipska profesorovi Gellertovi – za píseň „Já v blahých dobách...“

Ještě větším překvapením pro Gellerta bylo, když druhý den dostal darem od pruského prince koně. Také za píseň „Já v blahých dobách...“

Druhý den večer přišel lékař, a když se vše vysvětlilo, řekl profesorovi. „Tentokrát podepsal recepty sám Pán Bůh a také se postaral, aby ‚lékárníci‘ připravili léky.“

Gellert pak složil novou píseň:

*Jak velká láska Všemocného:
je člověka, jimž nehne snad?
Jenž ze srdce by zarytého
dík všechen chtěl mu upírat?*

(Z knihy: Naše vítězství – jak vznikaly duchovní písně)

Teta Eva

Dobrodružství kritického myšlení a společnosti víry pod jednou střechou naleznete při studiu oboru

teologie křesťanských tradic

- ▶ budování mostů mezi učením a praxí různých křesťanských církví
- ▶ budování mostů mezi teologií a jinými disciplínami
- ▶ ekumenicky otevřený a teologicky fundovaný přístup
- ▶ rozvíjení duchovního života
- ▶ jedinečné prostředí přátelských vztahů mezi vyučujícími a studenty
- ▶ organizace studia příznivá pro pracující nebo studující jiné VŠ
- ▶ bakalářské studium zajišťované Evangelickou teologickou fakultou

NAPADLO VÁS NĚKDY, ŽE BYSTE CHTĚLI

studovat teologii

NA UNIVERZITĚ KARLOVĚ?

A VÍTE, ŽE SI TENHLE SEN MŮŽETE SPLNIT?

*Přihlášky ke studiu se přijímají
do 31. července 2017*

Další informace na
facebook.com/ekumenapraha
www.iespraha.cz
Kontakt: jandejsek@etf.cuni.cz
736 222 573

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Mgr. Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel
2017-XVIII. ročník

Redakční kruh:

Ivana Jenišťová, Jan Lukáš, Jana Vrajová, Dagmar Poj-slová, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec a Amos Děkaník.

Email: pirniki1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 20. 6. 2017

Vyšlo: 2. 7. 2017

Uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2017

<http://www.olomouc.evangnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz